

PREEK DOOR DE WEEK

In den beginne... ontstond het einde

[Genesis 3:1-15](#) (HSV)

*Geraakt &
Geroepen*

15de jaargang, nr. 4 week 6
3 februari – 8 februari 2020

maandag 3 februari 2020

In den beginne...ontstond het einde

Kop-staartbotsing

“Het komt door de vrouw die U mij gegeven hebt”, zei de man. “Zij gaf mij een vrucht en toen heb ik ervan gegeten.”

“Waarom heb je dat gedaan?” vroeg God, de Heer, aan de vrouw. “Het komt door de slang”, zei ze. “Die heeft tegen me gelogen en toen heb ik van de boom gegeten.”

([Genesis 3:12,13](#) BGT)

Als we zeggen dat we de zonde niet kennen, misleiden we onszelf en is de waarheid niet in ons. Belijden we onze zonden, dan zal Hij, die trouw en rechtvaardig is, ons onze zonden vergeven en ons reinigen van alle kwaad. ([1 Johannes 1:8,9](#), NBV)

Een aanrijding waarbij een auto met de voorkant op de achterkant van een andere auto botst wordt ook wel een kop-staartbotsing genoemd. En wie is er dan aansprakelijk voor de schade? Meestal is dat de achterste bestuurder, omdat die niet voldoende afstand heeft gehouden. Maar wanneer de voorste bestuurder gevaar of hinder op de weg veroorzaakte, kan die aansprakelijk worden gesteld. Soms wil geen van beiden partijen aansprakelijkheid aanvaarden. Een juridisch getouwtrek kan het gevolg zijn.

Adam en Eva wilden de verantwoording voor hun fout ook graag afschuiven. Ze hadden van een vrucht gegeten van de enige boom waarvan ze niet mochten eten. Adam wees naar Eva, die hem de vrucht gegeven had. En Eva wees naar de slang, die haar bedrogen had. Wie was er nou aansprakelijk? Het antwoord hierop kunnen we lezen in de rest van [Genesis hoofdstuk 3](#). Ze moesten alle drie opdraaien voor de gevolgen van hun handelen.

Lange tijd daarna, schreef de apostel Johannes in een brief aan christenen: *“Als we zeggen dat we de zonde niet kennen, misleiden we onszelf en is de waarheid niet in ons.”* Er lijkt weinig veranderd te zijn aan de manier waarop wij mensen tegen onze eigen fouten aankijken. Sterker nog, we hebben niet eens meer een slang nodig om ons te misleiden. Dat doen we nu zelf.

Toen ik hierover nadacht, vroeg ik me af of we soms bang zijn om onze zonden aan God kenbaar te maken. Zeker, die zonden kunnen vervelende gevolgen voor ons hebben. Maar die gevolgen zullen niet slechter worden wanneer we er naar God toe open over zijn. Integendeel! Zo vervolgt Johannes zijn tekst: *“Belijden we onze zonden, dan zal Hij, die trouw en rechtvaardig is, ons onze zonden vergeven en ons reinigen van alle kwaad.”*

Om over na te denken

Durf jij naar God toe open over je zonden te zijn? Wat denk je dat het gevolg van die eerlijkheid is?

Gebedssuggestie

Dank U, Heer, voor de vergeving van ál mijn zonden. Dat ik er geen één voor U hoeft achter te houden. Amen.

In den beginne...ontstond het einde

Geen schaamte en geen veroordeling meer

Maar God, de Heer, riep de mens: "Waar ben je?" Hij antwoordde: "Ik hoorde U in de tuin en werd bang omdat ik naakt ben; daarom verborg ik me." "Wie heeft je verteld dat je naakt bent? Heb je soms gegeten van de boom waarvan Ik je verboden had te eten?"

([Genesis 3:9-11](#))

Voorafgaand aan dit Bijbelgedeelte verleidt de slang de man en de vrouw om van de boom te eten. De slang zegt dat als de man en vrouw van de boom eten, dat ze dan als goden zullen zijn ([Genesis 3:5](#)). Met andere woorden: je bent nu niet goed genoeg, maar je hebt wel de macht om dat te worden en daar kun je zelf voor zorgen door van de boom te eten. En nadat ze dat gedaan hadden, schaamden ze zich, omdat ze merkten dat ze naakt waren. De man en vrouw bedekten zich met vijgenbladeren en verstopten zich voor God.

Wat de slang in dit verhaal doet, gebeurt ook in onze tijd. De duivel zaait veroordeling en schaamte. Hij laat ons denken dat we niet goed genoeg zijn. We moeten zelf ons best doen om toch goed genoeg te lijken. Schaamte en veroordeling hebben met elkaar te maken. Schaamte doet je namelijk beseffen dat er iets verkeerd met je is in plaats van dat je iets verkeerd hebt gedaan. En als je dat beseft, veroordeel je jezelf.

Dan klinkt in vers 9 van Genesis 3 de zin: "Waar ben je?". God zoekt de mens, God wil de mens vinden. Vanaf het moment dat de mens zondigt, gaat God meteen al op zoek naar de mens om redding te bieden. God laat de schaamte en veroordeling niet winnen, maar komt met redding achter je aan en wil je vinden.

De mens is al goed genoeg, omdat hij naar Gods evenbeeld gemaakt is ([Genesis 1:27](#)). We hoeven geen veroordeling of schaamte te kennen. Bovendien heeft God, zo lezen we in het Nieuwe Testament, zijn Zoon Jezus Christus naar de aarde gestuurd om onze zonden op zich te nemen, zodat we gered zijn. Gods redding komt in één Persoon, Jezus Christus. In en door Jezus Christus is er geen schaamte en geen veroordeling meer.

'Zoals de overtreding van één enkel mens ertoe heeft geleid dat allen werden veroordeeld, zo zal de rechtvaardigheid van één enkel mens ertoe leiden dat allen worden vrijgesproken en daardoor zullen leven.' ([Romeinen 5:18](#))

Gebedssuggestie

Dank U, Heer Jezus, dat U mij gered heeft. Amen.

In den beginne...ontstond het einde

Van Hof van Eden naar Hof van Heden... en terug!

Want God heeft laten zien hoeveel Hij van de mensen houdt: Hij wil alle mensen redden. Zijn liefde en goedheid voeden ons op. Daardoor houden we ons niet meer bezig met de slechte dingen van de wereld. Voortaan kunnen we verstandig en vol geloof in deze wereld leven zoals God het wil. ([Titus 2:11-12](#) Basisbijbel)

“Adam, wat heb je gedaan? Je hebt toch niet...”

“Och, Heer, zij... (met hoofdknik wijzend op Eva), ... mijn vrouw, U weet wel: die U (!) mij gegeven heeft (ook dat nog), die heeft...”

“Eva, wat heb je gedaan? Je hebt toch niet...”

“Och, Heer, die slang, he, o die slang, die heeft mij bedrogen... Neem mij toch niet kwalijk...”

Het is wel een heel vrije vertaling/vertelling, maar in mijn verbeelding zie ik dat wel: Adam die gauw zijn handen op z'n rug deed en zei: Ik niet, hoor, maar zij! Zo ook Eva: ik niet, hoor, maar die slang...

Het is herkenbaar en aandoenlijk als kinderen zo reageren. Maar bij Gods kinderen? Het kan zo verleidelijk zijn om anderen de schuld te geven of erop te wijzen dat anderen erger zijn... Wat goed gaat, dat ben ik, wat ik niet goed doe, kijk eens naar anderen, die... Misschien is het wel een natuurlijke reactie, maar m.i. geen bovennatuurlijke.

Schuld toegeven of op je nemen, het is zo moeilijk; en wie heeft er geen ervaring mee? Ik denk weleens: Hoe moeilijk moet het voor Jezus zijn geweest om de schuld van (alle!) anderen op zich te nemen? En daardoor deel te krijgen aan de breuk met God! Hij, Jezus, die niets deed of kon doen zonder de Vader! ([Johannes 5:19](#)) En juist Hij nam de schuld op zich, gelukkig voor ons juist Hij, omdat niemand anders daartoe in staat was en is.

Natuurlijk zijn er anderen die betere voorbeelden zijn dan wijzelf of wijzer zijn of lijken, welbespraakter of van hoger aanzien, maar het is niet voor niets dat Paulus in [1 Korintiërs 11:1](#) zijn lezers en dus ons als advies meegeeft: *Volg mij na, zoals ik Christus navolg.*

Om over na te denken

Slechte raad wordt duur betaald. Dat is al vanaf het begin, we zouden het dus moeten weten. Maar wat een geluk dat God de weg terug naar Hem heeft geopend. Door Jezus, Zijn naam is de naam boven alle namen. Zijn betekenis is boven alle betekenis, Hij geeft herstel van de vertrouwelijke omgang met God, toegang tot eeuwig leven. Toen een wetgeleerde aan Jezus vroeg hoe daaraan deel te krijgen, vroeg Jezus hem wat daarover in de Schrift staat. De wetgeleerde antwoordde: *“Heb de Heer, uw God, lief met heel uw hart en met heel uw ziel en met heel uw kracht en met heel uw verstand, en uw naaste als uzelf.”* *“U hebt juist geantwoord”,* zei Jezus tegen hem. *“Doe dat en u zult leven.”* ([Lukas 10:25-28](#))

Het is een prachtig antwoord, voor anderen en voor ons. Mag het de leidraad zijn in uw, jouw en mijn leven?

Gebedssuggestie

Here God, hoe kunnen wij U danken... anders dan door U en uw redding van harte aan te nemen en te omarmen in ons leven. Help ons daarin de juiste weg te vinden.

donderdag 6 februari 2020

In den beginne...ontstond het einde

Twee vragen

Die avond hoorden zij de Here God door de hof wandelen en zij verborgen zich snel tussen de bomen. De Here God riep: "Adam, waar ben je?" Adam antwoordde: "Ik hoorde U en toen werd ik bang omdat ik naakt ben. Daarom verstopte ik me." "Wie heeft je verteld dat je naakt bent?" vroeg de Here God. ([Genesis 3:8-11](#) Het Boek)

Op YouTube kun je tal van filmpjes vinden van betrapte kinderen en huisdieren. Ik kan er niets aan doen, maar dergelijke filmpjes hebben een enorme aantrekkingskracht op mij. Laatst zag ik een schattig meisje dat door haar ouders gesnapt, gefilmd en online gezet was (want dat doen ouders tegenwoordig...) met haar gezicht onder de chocolade. Uiteraard gaf ze haar kleine zusje de schuld. Schuld is een lastig begrip – vooral als het gaat om kleine kinderen. Soms moet je er gewoon hartelijk om lachen en niet vergeten dat je zelf ooit klein, 'onschuldig' of 'onnozel' was. Het woord 'onnozel' is door de tijd heen van betekenis veranderd. Vroeger betekende het 'onschuldig' of 'naïef', nu heeft het een veel negatievere klank gekregen en denk je ook aan 'dom' en 'simpel'. Hoe strafwaardig zijn twee naakte mensen die zich voorheen nog van geen kwaad bewust waren? Daar kun je nog wel een boom over opzetten, maar daar is dit niet de plaats voor. Ik sta liever stil bij twee vragen die gesteld worden in de tekst boven deze overdenking.

Vraag 1: Waar ben je?

Vraag 2: Wie heeft je verteld dat je naakt bent?

De eerste vraag maakt duidelijk dat een verkeerde beslissing iets kapot kan maken. Je kunt iemand verliezen, de ander kwijtraken, door een keuze die ondoordacht was en grote gevolgen heeft.

Trijntje Oosterhuis zingt in het prachtige lied 'Blijf':

Lief blijf
En vergeet
Wat de tijd
Met ons deed
Hou me vast
Voordat je vlucht
En vindt de weg
Naar mij terug

Was ik erbij
Heb ik me vergist
Wordt in één dag
Ons leven gewist

Maar weinig doet zoveel pijn als een gebroken relatie – en er valt niets te lachen wanneer ontrouw wordt ontdekt. Wat blijft is de schuld én de schaamte die spreekt uit Gods tweede vraag: Wie heeft je verteld dat je naakt bent?

Gebed

Heer, ook wij gaan niet zomaar vrijuit. We zijn verantwoordelijk voor foute keuzes. Dank U voor genade en voor uw liefde die tal van zonden bedekt ([1 Petrus 4:8](#)).

In den beginne...ontstond het einde

Gedeeld verlangen

Hoor, Heer, ik roep luid tot U. Heb medelijden met mij en antwoord mij! U zegt Zelf in mijn hart: "Verlang naar Mij." Ik verlang dan ook naar U, Heer. (woorden van David, [Psalm 27:7-8](#) Basisbijbel), in de taal van de NBV: 8 Mijn hart zegt U na: "Zoek mijn nabijheid!" Uw nabijheid, HEER, wil ik zoeken.

In de hof van Eden ontvingen Adam en Eva raad van de verkeerde. Niet van een goedbedoelende onwetende of een ondeskundige, zeker niet, maar van degene die zelf gevallen is door tegen Gods advies in te gaan en te kiezen voor zelfverheerlijking (aan God gelijk willen zijn). Als die de mens advies gaat geven, moet je oppassen! Hoe verdraaid mooi het ook wordt voorgespiegeld, duidelijk is dat van een slechte raadgever een goed advies niet verwacht kan worden. (Jezus Sirach 37 heeft daar mooie voorbeelden van).

God had niet méér kunnen doen om de mens te laten kiezen voor de vertrouwelijke omgang met Hem: zowel de mens als alle omstandigheden waren zéér goed ([Genesis 1:31-2:1](#)) en om te kunnen voldoen aan (keuze)vrijheid van de mens had God temidden van ik weet niet hoeveel andere vruchtbomen er slechts één uitgezonderd. Waarom had God het zo bizar gemakkelijk gemaakt, zoals wij dat bij kleine kinderen kunnen doen? Was dat niet omdat Hij er zo naar verlangt om één te zijn met Zijn schepsels? Adam en Eva waren gewoon te wandelen met God in de avondkoelte ([Genesis 3:8](#)). Dat is relatie, nabijheid tussen Schepper en mens! De zonde maakte daar een eind aan. Een eind van 'lijfelijke' nabijheid, van aangezicht tot aangezicht, maar wel een voorlopig einde. Want Gods verlangen is gebleven. We zien het het duidelijkst in het offer van Jezus aan het kruis, maar we lezen het ook in bovenstaande bijbeltekst. God heeft zijn verlangen in Davids hart uitgesproken: "Verlang naar Mij, zoek mijn nabijheid". Als God dat uitspreekt, kan het niet anders of Zijn verlangen naar wederzijdse nabijheid is gebleven. Hij laat echt niet los wat Zijn hand begon. Ook niet als het voor ons moeilijk is.

Om over na te denken

God vraagt aan de mens in Genesis: "Waar ben je?" God is almachtig en alwetend, dus Hij wist het en Hij weet het. Toch wil Hij dat de mens zich uitspreekt. (We zien dat ook aan de vragen die Jezus aan de mensen stelt.) Maar God is ook alomtegenwoordig. Dus bij onze vraag: 'Waar is God of waar was God toen (vul maar in)...' kunnen en mogen we weten: Hij was en is erbij. Maar in dit soort gevallen bedoelen we eigenlijk deze vraag te stellen: 'Waarom zie ik, of zag ik toen, niets van God?' Een goede vraag, die ons hoofdbreken kan kosten en slapeloze nachten. Maar laten we niet Gods verlangen naar onze nabijheid vergeten en zijn vraag in ons hart te laten landen: 'Waar ben jij?' Waar ben jij met je hart, waar ben jij met je verlangen? Is dat een verlangen waarin God zich kan (laten) vinden?

Gebedssuggestie

Here God, dank U dat U uw verlangen naar ons nooit loslaat. Dank dat we onze hartsverlangens bij U mogen neerleggen, waarbij het niet om mooie woorden gaat maar om de gesteldheid van ons hart; dat we mogen fluisteren omdat U alles hoort, maar net zo goed mogen schreeuwen omdat het zo tekeer gaat in ons hart.

zaterdag 8 februari 2020

Afgelopen zondag sprak Patrick van der Laan over [Genesis 3:1-15](#) (HSV).

Titel van de overdenking: In den beginne... ontstond het einde.

God heeft de regie, maar die regie wil ik (de mens) zelf hebben! Dat kunnen we halen uit dit gedeelte van Genesis 3 over de zondeval. Het gedeelte verschaft echter niet alleen informatie over 'toen in het paradijs', maar ook over onze huidige tijd. In essentie is dit wat er is gaan mankeren: we hebben onze vertrouwelijke omgang met God verloren.

God wordt soms neergezet als een soort 'Superman' die al onze problemen kan en wil oplossen, en misschien wel moet oplossen om onze God te kunnen zijn. Patrick vertelde dat het soms (uit getuigenissen) wel lijkt dat iemand eerst in de problemen moet komen om de weg naar God te vinden. Maar is het eerder niet zo dat onze ogen geopend moeten worden voor het feit dat we al een probleem hebben doordat we onze vertrouwelijk omgang met Hem hebben verloren (vanaf Genesis 3)?

Patrick stond ook stil bij de methodiek die de duivel gebruikt in Genesis 3 en die nog steeds dezelfde is, waarbij twijfel, angst en veroordeling een grote rol spelen.

Het inzicht dat wij zelf zondig zijn (ons doel missen, namelijk de vertrouwelijke omgang met God) brengt ons in verootmoediging bij het kruis, omdat Hij die de hemel weer met de aarde verbonden heeft ons weer terug wil brengen naar de situatie van Genesis, in een vertrouwelijke omgang met Hem.

Wat sprak jou met name aan in de dienst van zondag?

In [Genesis 3:9](#) stelt God aan Adam, nadat die van de vrucht gegeten had, de vraag: "Waar ben je?". Dat is compleet tegengesteld aan de vraag die tegenwoordig vaak bij moeilijkheden gesteld wordt: 'Waar is God?' Hoe kijk jij daar tegenaan en hoe ga jij daarmee om?

Een psycholoog zei eens: "Het inzicht dat je zondig bent, maakt een mens niet depressief; het tegenovergestelde is juist waar: Het inzicht dat je zondig bent is de start van de oplossing en de weg naar hoop." Als je dat tot je laat doordringen, wat komt er dan naar boven vanuit je eigen leven en situatie?

Morgen spreekt Remy Splinter in De Meerkerk over [Genesis 6:5-13](#). Titel van de overdenking: De boog wijst omhoog.

GELOVEN BEGINT THUIS

Hieronder staan de thema's en de bijbelteksten van de programma's van de kinderen en jongeren van morgen, 9 februari 2020.

Peuters: De rijke boer ([Lukas 12:16-21](#))

Onderbouw: Jezus houdt stille tijd ([Markus 1:35](#), [Lukas 5:16](#))

Middenbouw: Jezus gaat naar een bruiloft ([Johannes 2:1-11](#))

Bovenbouw: Het geloof van een Romeinse officier ([Lukas 7:1-10](#))

X-pact: Geestelijke wapenrusting ([Efeziërs](#))

Als je als ouder een keer bij je kind bij Meerkids wilt meekijken, weet je zeer welkom!

Tip: Praat met je kinderen na over de onderwerpen waar zij over hebben nagedacht.

Meerkerk

Als baptistengemeente neemt De Meerkerk de Bijbel als grondslag voor het leven. Zij gelooft dat het mooiste cadeau dat de mens ooit ontving, is dat God zélf – in Jezus Christus – naar de aarde kwam. Door zijn lijden, sterven en opstanding kunnen wij leven als bevrijde mensen in een open relatie met God en met elkaar.

Missie

We zijn een gemeenschap van mensen die geraakt zijn door de liefde van Jezus Christus. We weten ons geroepen Hem samen te volgen en van Zijn liefde te getuigen.

Activiteiten

Daarvoor zijn tal van activiteiten ontwikkeld voor alle leeftijden, waaronder de wekelijkse samenkomsten op zondagochtend om 09:00 en 11:00 uur. Voor wie meer wil weten over het christelijk geloof organiseert De Meerkerk drie keer per jaar een Alpha Cursus. Kom je al een tijdje in de gemeente en wil je meer weten over De Meerkerk? Volg dan de Beta Cursus, ook die wordt drie maal per jaar gehouden. Voor meer informatie over de cursussen en je aanmelden, zie de website.

Correspondentie:

Postbus 699
2130 AR Hoofddorp
IBAN NL07 ABNA 0456 1173 26 RSIN 802147306

Kerkelijk centrum:

Bennebroekerweg 515
2132 MD Hoofddorp
Tel: (023) 562 65 63

Kantoor:

Bennebroekerweg 517
2132 MD Hoofddorp
Tel: (023) 563 58 72

U kunt ook **corresponderen** via e-mail: info@meerkerk.nl
webadres: www.meerkerk.nl

De **zondagsdiensten** van zowel 9:00 uur als 11:00 uur zijn via de website onder het kopje 'Media' **live mee te beleven (audio)**. Vanaf de middag is de **overdenking op de site te zien**. De diensten zijn ook regelmatig te beluisteren via **Groot Nieuws Radio**.

Preek door de week en PddW⁺ dagelijks per e-mail ontvangen?

Via onze website kun je je eenvoudig aanmelden voor deze service. In deze digitale versie kun je ook direct doorklikken naar de behandelde bijbelgedeeltes, om deze (uitgebreider) in de Bijbel door te lezen.